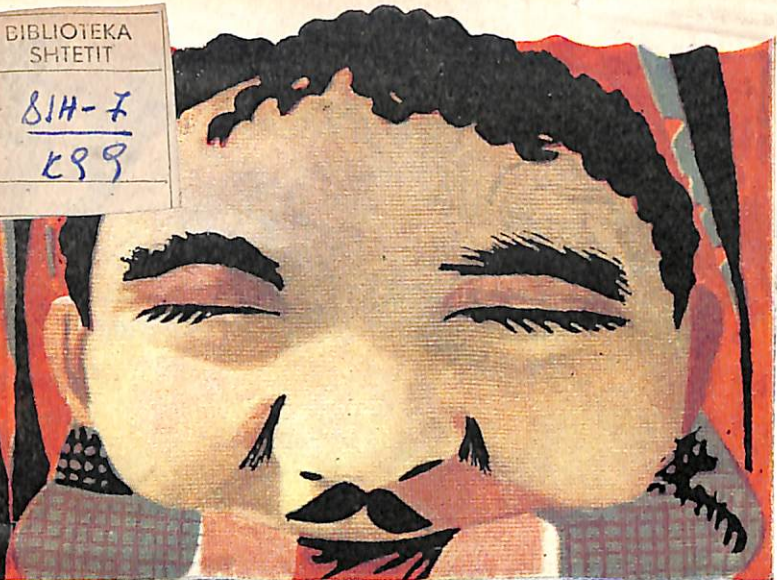

BIBLIOTEKA
SHTETIT

81H-7

299

Kopi Kycyku

ME SHTATE FIKS

poezi satirike

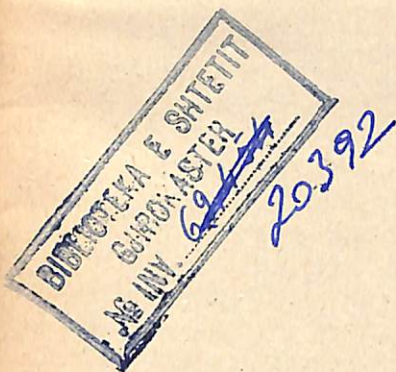
814-7

KPP

KOPI KYÇYKU

MË SHTATE FIKS

poezi satirike

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

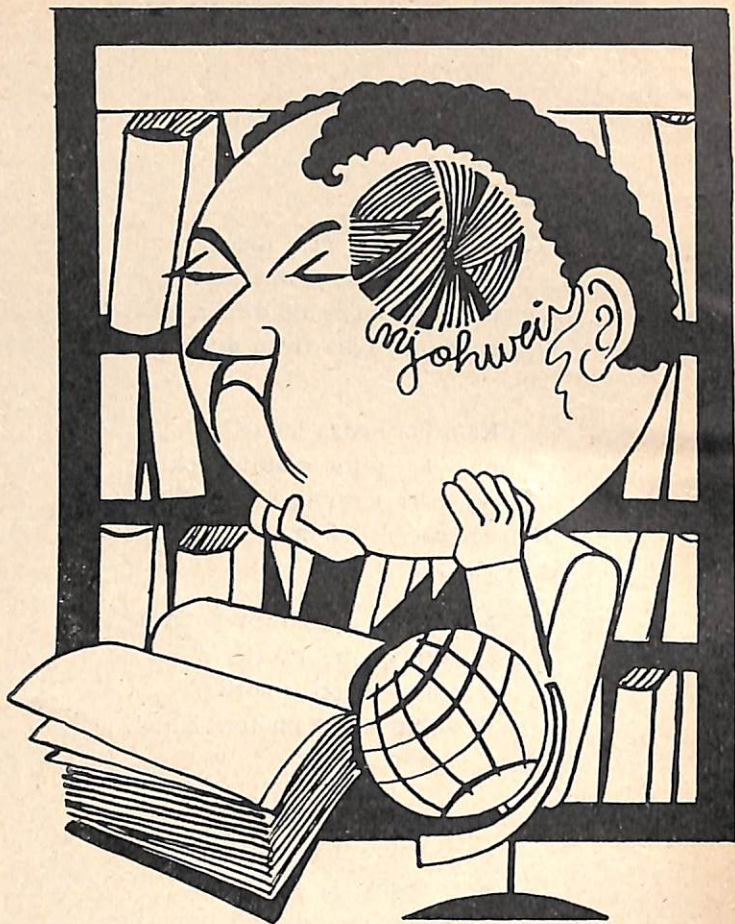
JAM NJERI ME INTELEKT...

— Jam njeri me intelekt,
e kam kokën plotpërplot,
po kam vetëm një difekt,
që, sa di, s'jua them dot...

Kam haber nga letërsia,
nuk jam mjek e dini mirë,
po marr vesh nga mjekësia,
për çdo dije kam dëshirë...

Njoh krejt shkencën botërore,
fluturimet me raketë,
reaksionet bërthamore
t'i zbërthej e kam fort lehtë...

Ja vë moshën me të parë,
çdo skeleti a gjymtyre,
arkeologëve u jap mend
dhe nuk pres kurrjë prej tyre.

Dhjetë gjuhë i di ujë fare
me të shkruar e lexuar,
para meje s'vlen një pare
as njeriu m'i shkolluar...

— Se sa di, mos na e thuaj,
bëj sa thua, more trim,
ne kuptojm' që koka jote
kashtë ka, ndaj flet qesim.

Mburru, pra, përse të druhash?
Ti për dijet je krenar,
por askujt sot nuk i duhash,
magazin' pa inventar!

ARROGANTI

Vetullat, ballin — një qiell me re,
që shi e breshër veç nxjerr nga goja,
siç thot' dhe vetë: helbete,
ca ia do puna, ca nga nevoja.

Mendjen s'ia mbush dot kurrë asnjë
dhe gjë prej gjëje s'i hyn në sy,
mbi gjithë zërat, vetëm një zë
e ka për zemër — zërin e tij...

Ndaj e ngre lart, deri te retë
edhe në pastë posht' thatësi,
zëri i tij — gjëmimi vetë,
ua mbledh shpejt reve të japin shi...

Ashtu vazhdon ky tip nevriku
të tjerëve t'u japë «dush»...
... Vetëm diçka harron lum miku:
se edhe rrufesë ia mbledh dikush!

QULLI, SULO QULLI

Sulo Qullin ju s'e njihni,
burrë i urt' si veç ai,
fjal' të ashpra dot s'i gjeni,
se s'i mban fjalori i tij...

Ësht' i dashur dhe i shkuar
gojë s'prish me asnjeri,
i merr punët butë, shtruar,
të beson, pa një pa dy.

Të dëgjon me dor' në zemër,
(pun' mos prit të të mbarojë),
po ç'të keqe ka, vëllezër,
gjersa mjaltë mban në gojë?

Për çudi veç këtë mjaltë
as qyteti dhe as fshati
s'e kërkon (nami mos daltë...),
qenka mjaltë... burokrati!

NUK ËSHTË DETYRA IME...

Çela Nazja, kur punon
gjërat mrekulli i ndan:
— Kjo, vëlla, nuk më takon,
as atë s'e kam në plan. . .

Ç'më përket brenda sektorit,
të përgjigjem gjer në një,
as me urdhër të drejtorit
s'kap me dorë tjetër gjë.

Gjersa s'është' detyra ime
dhe askund s'e kam të shkruar,
nuk përgjigjem as një qime. . .
E, a mbetet të sqaruar? —

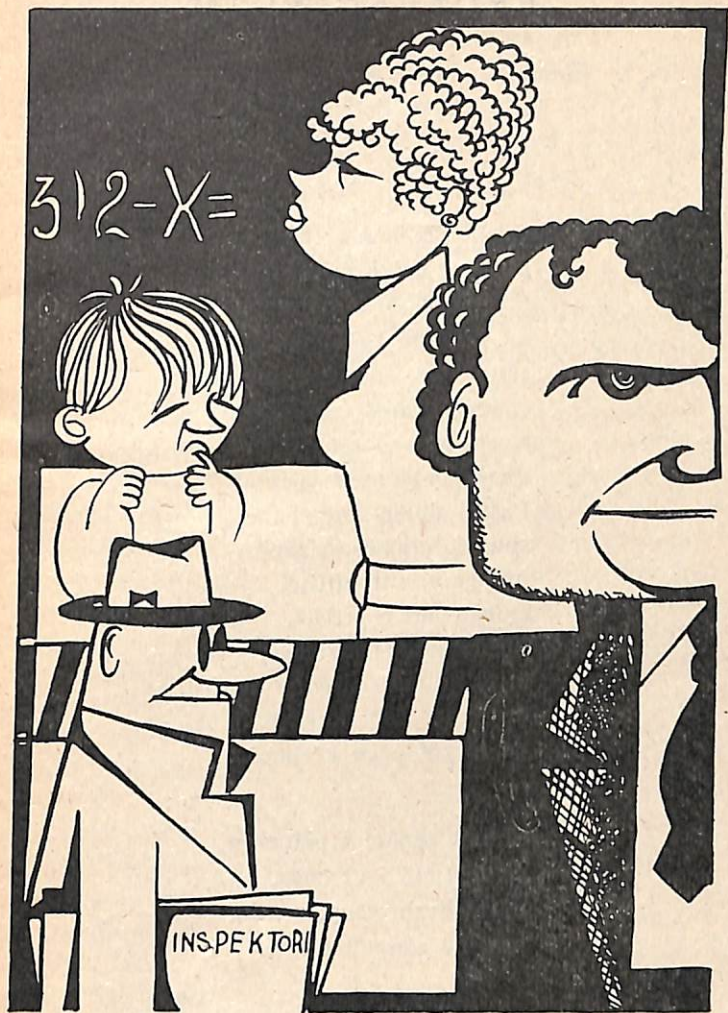
— Nuk përgjigjesh asnjëherë
se merr masa, domosdo, —
po përgjigjesh dimër-verë
kur thërret një. . . bordero!

KUR VJEN INSPEKTORI...

— Burri im në komitet,
(ju e njihni, padyshim),
me pozitë alamet,
ka kulturë dhe arsim...

Pa më vjen sot inspektori
dhe më bën kontroll në klasë
e ma pret pa pikë zori:
«Këta nxënës qenkan dërrasë!»

Besa, kjo s'durohet kurrë,
inspektori sa ti s'di...
Qysh harroi se paske burrë
më të lartë se ai?

312-X=

INSPEKTORI

PROFESIONI IM

(Monologu i gënjeshtarit)

Që kur bota u krijua,
gjithë njerëzit u kujtuan
të mësojn' nga një zanat;
me ca gurë të lëmuar
shumë her' patën sulmuar
egërsirat shpat më shpat.
Ky ka qen' zanati i parë
dhe e pat emrin gjahtar.
Pastaj dolën anembanë
shumë bujq e artizanë,
opingarë, futbollistë,
rrobaqepës e artistë,
mekanikë, elektrikistë,
mjek', dhaskenj edhe dentistë,
drupunonjës e kovaçë,
ca të zot e ca kërpaçë...

Shum' zanate i pëlqenin,
ca të tjerë i urrenin,
në të dytin grup, o miq,
pra, në zanatet e liq,

futën dhe zanatin tim;
por, ju them, e kan' gabim
dhe gabim shumë trashanik,
se nuk është' aspak i lig.
Ky zanat me pak vullnet
të nxjerr shpejt në selamet...

Po t'jesh nxënës, s'digjesh, kurrë:
«Profesor, isha sëmurë!
«Profesor, më vdiq dje gjyshi!...»
Dhe, tak-fak, shpëton nga dyshi...

Se zanati i gënjeshtarit
kurdoher' i bie qarit...
Veç një dëm të sjell ai
se... nuk të beson njeri!

NXËNËSI PLAK

Vëllai i vogël çdo mëngjes,
i afrohet me kujdes,
ty-ty-ty i bën në vesh,
që të zgjohet.

Po Hasani, «nxënësi plak»,
rri tulitur në krevat,
na gërhet me shumë shamat'
dhe mbulohet.

Ha mëngjesin me të shpejtë,
sypalarë, siç ka fjetë,
flokët si iriq përpjetë,
ora tetë.

Kërkon librat, po më kot,
as qiriu s'ia gjen dot,
me to bubi, macja lot,
siç din' vetë.

Pas mësimit, «nxënësi plak»,
(ka tre vjet në klas' të shtat'),
shkon, hedh librat në dollap,
fle i qetë...

Ëndërron, medet, një dërrasë
dhe mësuesin në klasë,
para tij nuk di të flasë
siç ndodh shpesh...

Po në çastin e vështirë,
prej sikletit i dërsirë
zgjohet shpejt dhe shpëton mirë
pa një tresh...

VETËM PESË MINUTA!...

— Vetëm pes' minuta kemi,
një takim të shkurtër fare,
do të njoftojmë se ku jemi,
me detyrat njëvjeçare.

Lanë punën dhjetra vetë
dhe u mblodhën në një sallë,
ikën pes' minuta, dhjetë...
«Kur do të fillojmë, vallë?»

U hap plot pas gjysmë ore
«Mbledhja e shkurtër», pra, «takimi»
(që të ngrysej desh dhe ca)
dhe u mbyll kur erdhi agimi...

RECIPROKE

Në klub, një natë pashë dy drejtorë,
që dhanë edhe morën plot tri orë,
përqark një tavoline t'rrumbullaktë,
si miq të ngushtë e shokë të flaktë.

Thanë e ç'nuk thanë, kokë më kokë,
(shejtan i madh rakia, ta zgjidh gojën)
xhymert të bën e mend të jep me okë,
ta qash një hall dhe ta plotsosh nevojën.

Dhe «brompi» i dhjetë lidhi marrëveshjen,
pa firmë e pa kurrfarë «burokraci»,
kërkesat paralele e thyen heshtjen,
i mëngjri tha: «Të parë të lë ty».

I djathti u përtyp e zu ngadalë:
— Mbeta pa Gaz, e kam në ofiçinë,
komshiu në Tiranë e ka një djalë,
të shtruar ka dhe gruaja dainë.

— Mbaroi! Tani dëgjomë edhe mua,
ibret më mbeti dhoma higjienike,
një galexhant importi nga ti dua,
ca pllaka dhe ca bojë çimentike.

... Të gjata ishin listat «miqësore»,
i ëmbël muhabeti i rakisë,
por ua prishi klasa punëtore
allishverishet e burokracisë...

Në fyt u mbetën mezet dhe premtimet
kur mbetën shtang me listat nëpër duar...
... Edhe vazhduan qarkullimet
për t'u freskuar!

TELI NË UROF

Tërë ditën në urof
rraskapitej Teli,
edhe psherëtinte: Of,
ç'po më therr ky beli!

— Ç'bën kështu, mor shoku Tel,
djersa të shkon lumë...

— E po unë s'jam dembel,
merrem veç me punë...

— Ti po lodhesh, nuk them jo,
lodhesh kot, bre burrë...
Grurë mbill dhe, më beso,
s'e ndien lodhjen kurrë...

KURSIMET DHE XHELOJA

— Kurseni, shokë, sa më shumë,
si nuk e vini, xhanëm, re,
leku i popullit po derdhet lumë
dhe asnjëri meraku s'e ze!

Foli e foli si orator,
Xhelo Cinguni plot gjysmë ore,
ndërsa llambushkat në korridor,
me faqet skuqur, qeshnin gazmore.

Kur shkante Xheloja përditë në zyrë,
syri ia zinte me dhjetëra herë,
po ku honepste ajo fytyrë,
mbi çelësin dorën, o shok, të verë!

Një dymijvatëshe nën tavolinë,
(një reflektor, diell i vërtetë),
dimër e verë venat ia shkrin
dhe gjumi ëmbël i vjen i lehtë.

Tek fliste Xheloja, ethet e kapën,
bobo, kam frikë mos zjarr ka rënë!
Drejt zyrës shpejt e mori vrapin
se reflektorin ndezur kish lënë!

IZMAVE

Ju kishit mbirë tokave djerrë,
si gjemb, si hithër, si shkurre e ferrë,
dhe ish një kohë që anembanë,
shtriheshit fushave, maleve tanë.

Tani si dhitë ndër dhentë ngjani,
si shkatërrinat ju ka zën' plani,
lule të bukura e ngjyra-ngjyra
ngado ka çelur te ne natyra.

Ky plugu ynë nuk do të lerë,
asnjë pëllëmbë të mbetet djerrë,
se e punojmë ne tokën thellë.
Rrënjët përdredhur si gjarpërusha,
do t'jua nxjerrim sipër, në diell,
kudo t'i kini, dhe nën gëmusha.

PESHKU I SHOQËRUAR...

Peshku s'është' i zgjuar,
është truthartuar,
gjersa bie aq lehtë
në grep dhe në rrjetë.

Peshku tru nuk ka,
por, ama, vëlla,
mbi trurin vepron,
le kur e shoqëron
me një litër verë...
Breshër le të bjerë!

SI BËHET ÇASTI ORË...

O ju ka rënë,
o do t'ju bjerë
patjetër rasti,
ju ndonjëherë,
të shkeln brenda,
o miqt' e mi,
për riparime
në ca njësi...
«Të çastit» janë,
pa u vonuar...
... Po të del mjekra
duke shpresuar...
Atje dhe koha
shndërrohet pa zor,
minutat kthehen
sakaq në orë...
Veç një të mirë
ka një torturë:
sahati i tyre
nuk punon kurrë...
Dhe gënjen veten
mos jesh mërziur...
... Të duket se
ti hiç s'ke pritur...

DHËNDURË PA NUSE

Gjashtë shkurt '67-të,
seç na i la me duar thatë,
«kanunxhinjt' mustaqegjatë»
me thes vitesh në kurriz.

Muhameti mbante shtatë.
po s'ishin si burrat gratë,
tani ngec ajo kafshatë
dhe as kaq dot nuk lëviz.

Një të marrsh e të rrish mirë,
mblesës ikni, lamtumirë...
S'ka më pula dhe këndeza,
nuk martoni dot dy breza!

MË SHTATË FIKS!

Vetëm një kërkesë,
kam për ju, o shokë,
një minut' vonesë,
nuk duron kjo kokë.

Më shtat' fiks ju dua
të ndodhi në zyrë,
ora shtat' për mua
është si një pasqyrë,
gjer në orën dy
në daçi dhe flini,
por, ama aty
ju dua, ta dini!

ANKIMET E QYTETIT

Ankohej sa s'qante qyteti,
se qafa i dhimbte të shkretit,
nga dhjetra e dhjetra çibanë
në rrëzë, në mes e në anë.

Një kallo i digjte në këmbë,
në goj' po i prishej një dhëmb,
të ftohtë fort ndiente në duar
se zhveshur i kishte, zbuluar.

«E dashura urbanistikë»,
s'të ardhka për mua pak keq?
S'e vret mendjen, xhanëm, një çikë,
kur vizat pas qejfit i heq?

SHURDHMEMECI NË RRUGË

Shef Shefqeti rëndë-rëndë
po kalonte trotuarit
kushedi se ç'kish ndër mend,
kur... nga pas, zëri i Masarit:
— Shoku shef, kam veç një fjalë,
ndaj, të lutem, një minutë...
Po Shefqeti nuk u ndal,
se s'i kish «të meta» trutë:
... Kur s'ka pranë telefon
shefi s'flet e as dëgjon.

HALLI I KLAJDIT

— Ç'ke, o Klajd, që rri mërzitur,
qenke zbehur, je sëmurë?

— Më ka ngjar' një e papritur,
që s'ma merrte mendja kurrë.

Xheni sot prishi fejesën,
pra më la pa asnjë shkak...

— Pse s'i the, që ke një gjysh
shum' të pasur, mor guak!

— Se m'i nxori ato fjalë
goja ime me yrysh,
pa më la me bisht në shalë:
u martua me tim gjysh!

VELO ÇORBA

Velo Çorba është shef
dhe lëvdatat i ka hak,
se çdo pun' e bën për qef,
me durim atë vandak
për çdo dit e pasuron;
kur më shpejt se vet' rrufeja
orë e çast nxjerr shkresa t'reja
dhe po nxihet letr' e gjorë
pa kursim nga ajo dorë...
— Fjalët, shokë, i merr era,
pra, çdo gjë e dashka shkruar, —
nëpër mbledhje, thot' ngahera...

Po dikush në atë sallë
u ngrit e tha ndër të tjera:
— Mos harro, punën e gjallë
kurrë nuk e merr dot era!

ZYLUA DHE BYRAZERI...

Po vrisja mendjen ditë me radhë
ç'ka vallë, Zylua, që nuk më flet?
Kur e sjell rasti t'i dal përballë
bën majtas-djathtas dhe ka siklet...
Si fanatikë poshtë ul sytë,
a, kërkon yje mu në mesditë...

Dhashë edhe mora e më s'durova,
një ditë Zylon rrugës ndalova;
— Dhe merr guximin, më quan shok!
Je bukë e thyer... Nuk të ngjis dot!
Një herë t'u luta për tim vëlla
që t'i dhuroje në vjeshtë një pesë...
Qendrimi yt, që shembull s'ka,
u bë shkaktar që ai të mbesë!
Me ty nuk kam më muhabet,
që atë ditë ka lindur sheri...

— Çudi, — ia prita, — ti nuk më flet,
po më ka mik sot byrazeri...

JO, PËR NDER!...

Do të shkoj, ku është' nevoja,
shokëni e shoqeni,
ma thot' zemra, s'ma thot' goja,
s'ju gënjej, besomëni!

Do çaj toka dhe kanale,
nuk do rri më un' në zyrë,
more do sheshoj dhe male
po ma vutë si detyrë.

Si?! Dakord qënki me mua?
Shoqeni e shokëni!
Që të shkoj, oh, sa fort dua,
po nuk mund, besomëni!

Sa largohem nga qyteti
me zë gripi menjëherë,
e, a kam faj un' i shkreti?
Ju betohem: jo, për nder!

RUSHITI DHE AJSHTAJNI

Kur bie në llaf Rushit Abazi
gjithnjë me zell nis nga avazi:
— Besoj ke qef dhe ti, o mik,
të dish «*rektorin atomik*»¹⁾
çfarë është «*uzoni*»²⁾ dhe «*tretosera*»³⁾
e shum' e shum' gjëra të tjera...
I njoh si bukën që ha çdo ditë,
eja tek unë të t'i çel sytë...
eja tek unë që pagdhirë,
n^udh dhe Rainshtajnin shumë mirë...

S'e zgjata më: — Po ik, Hurshit!
U hodh: — E kam emrin Rushit!
— Por dhe ai s'e ka Rainshtajn,
sa për dijeni është Ajshtajn!

1, 2, 3 — deformime të fjalëve «*reaktor atomik*», «*ozon*»
dhe «*stratosferë*».

DËMIN PËRGJYSMË!

N'autobus më takoi vendi
mrekulli, përpara fare,
u kënaqa kur mendova
të sodisja në dritare.

Afër meje vjen e ulet
një djalosh tridhjetëvjeçar
e në çast veç më vërsulet
me zjarr pyetjesh, si shpatar.

— Si të quajn', nga të kemi?
Sa vjeç je? Tregoni m'i ri.
Kur të zbresim, a nuk vemi
ta bëjm bromp me një raki?

— As s'më thua sa klas' shkollë
ke mbaruar? Ç'zanat di?

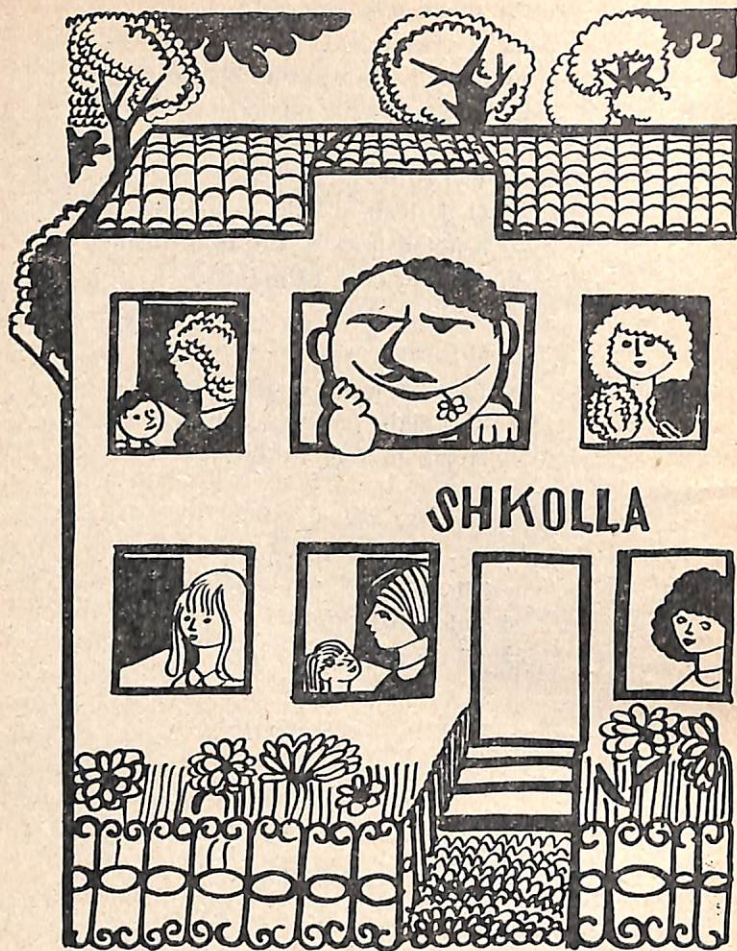
— Tetëvjeçaren e kam boll,
s'e kam drejt, si thua, ti?...

Autobusi pas dy orësh
zu të merrte një kthesë,
iu mbush mendja dhe shoferit
që të bënte pak ndalesë.

Gjeta rastin e i thashë
— O djalosh, dil në të djathtë, —
— Kam respekt, s'jam aq i trashë
do të rri veç në të majtë!

— Mor, nuk është pun' respekti,
po pun' veshësh, o djalosh,
veshi i majt' po vdes i shkreti,
ka rrezik ta flak në kosh.

Dëmi duhet përgjysmuar
pesëdhjetë për qind çdonjëri,
që sado i vagëlluar
tek të dy të ndihet zëri.

SHKOLLA

LUMANI NË MES TË ARSIMTAREVE...

Në mes të qytetit
kemi ne një shkollë,
që, sado ta mburrësh,
kurrë s'është boll.

Le që si godinë
nuk ke hiç ç'i thua,
po dhe pastërtinë
e ka nën thua.

Njëzet arsimtare
punojn' me pasion,
i njëzetenjëti
shkollën e drejton.

Me arsim gjysmak
dhe me pak kulturë
drejtor e ka hak,
se, fundja është' burrë!

KRYESERVILI

Kryeservili
Rudak Shamili
(jo rastësisht
i vunë gisht
që n'kryesi
të jetë ai):
sistematik
sa s'ka ku shkon,
se pikëpërpik'
i regjistron:
ç'u fol për shefin
në filan orë;
kush ia prish qejfin
shokut drejtor....
Dhe, kur vjen puna,
n'mbledhje vjetore,
porsi furtuna
me topa bore
godet «mëkatët»
në pe e gjilpërë,

që ndaj drejtorit
të gjith' kan' bërë...

Për çdo kritikë
ndizet bandilli,
pranon drejtori,
s'pranon servili...

DËRRASA E FASLLIUT

— Unë i ziu,—
tha Faslliu, —
s'e pandeha
kaq kiamet;
për një dërrasë
të kërcasë
bam kritika,
fletërrufetë!
E po s'mbeti
gjith' ky shtet
për një dërrasë
në siklet...

Për punëtor
parimor
gjer në kulm
jam dhe vetë,
dhe e mbroj,
e forcoj
pronën tonë
ditë e natë...

Këtë dërrasë,
që dha shkas
të shpërthejë
kaq shamatë,
nuk e shqeva,
e mbërtheva
n'mall të shtetit,
në pallat!

UJDI ME LEVERDI...

— Ujdi me leverdi,
te Daj Sami, myshterinj!
Fort bërtet një ujk i zi...
— Mos më shihni nga fytyra,
mos më çmoni as nga ngjyra;
e kam hijen ca të rëndë,
kjo është fjalë shumë e rëndë
porse zemrën po t'ma çani
me zor lotët do t'i mbani,
që menduat keq më parë.
me dëshir' për të më vrarë.

«Marrëveshje për çdo çështje,
zemërhapët, me buzëqeshje!»
Fton klientët me zë basi
ujku tjetër nga Kuzbasi.
«Blini arm' të lira fare,
qitën larg e me batare,
bojatisur si më mirë,
ndryshku i viteve krejt i fshirë»
— Doni misër, merrni misër,

e këmbej me bakër blistër.
«Gati jam për ndihm' teknike
dhe për plehra fosfatike;
pak tok' dua, o vende mike,
të ngul bazat atomike».

Ujku i zi, si hija e tij
dhe zë basi prej Kuzbasi
bëjnë thirrje për tregti:
— Askush rastin t'mos humbasi!

Si vullkan shpërthen i gjallë
zëri i popujve valë-valë:
— Kush me ju bën tregti
shet, së shpejti, çdo liri...

RRËZOKAN QIELLIN

Kur aeroplani hyri natën në Shqipëri,
nja dhjetë udhëtarë që larg, nga «bot' e lirë»
në kor, me kokat poshtë, me habi:
— Ç'na shohin sytë, — klithën, — zot i mirë?!

Që vilat në qytete e fshat më fshat,
ky popull kokëshkret' t'i konfiskoi,
e dimë nga protestat në Papat,
sadoqë tër' zahmeti kot na shkoi.

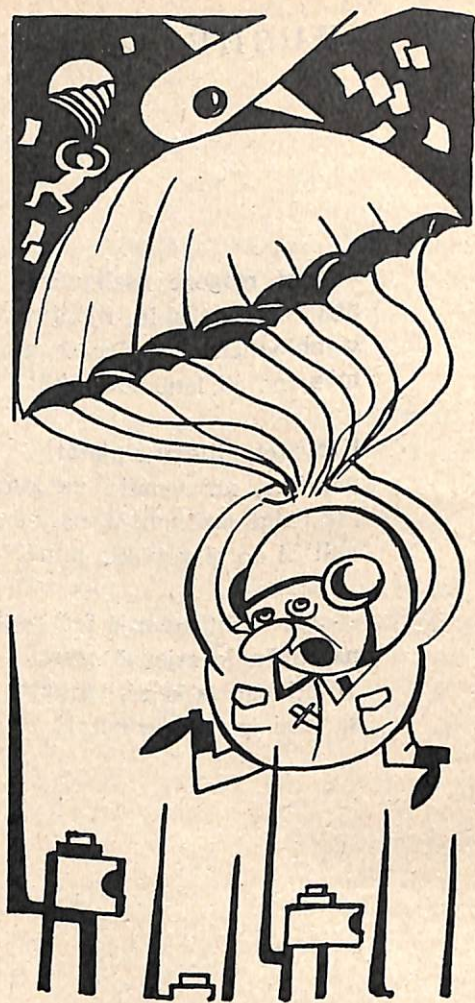
Po qiellin ta rrëzonte përdhe, kurrë
s'na e merrte mendja, jo, moj perëndi,
të qenkej ky millet kaq trim e burrë,
sa yjt' i mbjell si grurin në malësi!

NGUSHËLLIM

Legenë, rrogozë e sahanë,
nga ishin e s'ishin, një ditë,
u mblodhën që hallet të qajnë:
mënjatë ç'i lanë të zinjte!

Krevatet, qilimat e pjatat,
papritur, oh' vendin ua zunë,
ç'të bëjnë tani, ah, të ngratët,
vall' si do të vejë kjo punë?

— Na ndiht' ndonjë fat' paçim rast,
na shpënçin atje në muze,
vështir' do ta kemi, vë bast,
se jemi jo pak, helbete!

PA KURSIM...

Ka tridhjetë vjet që nuk pushoni,
mbi tre dekada që veç dërgoni
helm, parashuta, bomba, fletushka
dhe nuk kursyet as dhe verdhushka...

Ju nuk tërhiqeni kaq lehtë
po dridheni sa dridhen retë...
Të lehin qentë, s'gjeni të çara,
karvani ynë shkon përpara!

Dhe mos harroni se ne shqiptarët
një amanet na lanë të parët:
të mos kursejmë gjakun, as gjumin
që mos t'ju lemë të hidhni lumin...

SHQIPTARI I RI

— Ësht' a s'është ky shqiptari
që kam njohur prej shum' vjet?
S'qenka më ai i pari
ka ndërruar sjellje e jetë...

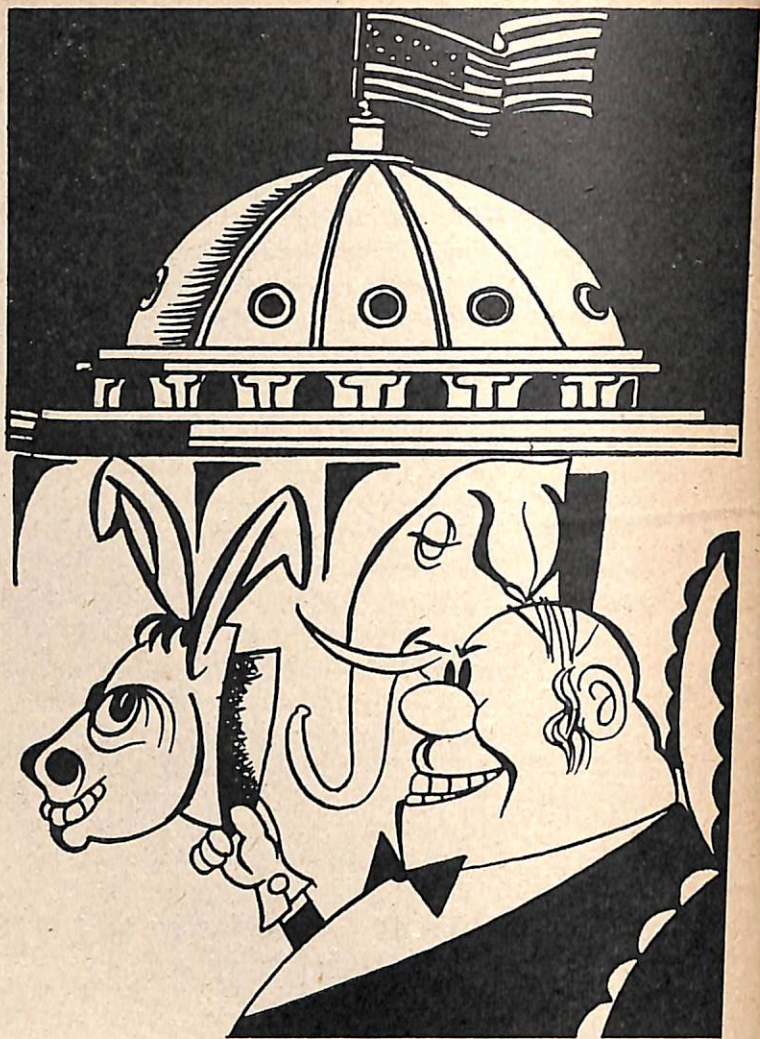
A s'e derdhte nga frëngjitë
ndër hakmarrje gjakun dje?
Tani rri vërtet' në pritë,
po në shenjë na ka ne.

A nuk rronte me bagëtinë,
dje shqiptari në konak,
a nuk hante dhallë e hurrë,
dhjetë vetë në një çanak?

Shih tani, pyll me antena,
na ka ngritur maj' çatisë
dhe i jep mendje një bote;
me çuditë e Shqipërisë.

Trimërinë e ka patur,
po tani e shtoi pa anë,
ta sulmoj, sa her' jam matur,
por s'ma mban, se gjej belanë. . .

— Mos harro, kështjella jonë
shumë zverqe i ka thyer. . .
Kur të vish merr dhe qivurin
brenda ke për t'u mbërthyer. . .

ME RADHË

Gomari dhe elefanti,
Durimmadhi dhe gjiganti,
merren vesh për bukuri,
n'Amerikën plot «Liri».

Brenda në Shtëpinë e Bardhë,
në kolltuk ulen me radhë,
se njëherazi të dy
nuk i nxe vendi aty.

Si në trup, edhe në veshë,
ç'është e drejta kan' dallime,
ama hanë një përshesh
ndaj në tru s'kanë ndryshime...

NË PAVIJONIN E SHQIPËRISË

Një zë i çjerrë
larg dërdëlliste:
«Shqipni e mjerë...»
Ndërsa pavijoni
nga mallrat ndriste.

Fotografitë,
e tërë jeta
shpërndanin dritë
si e vërteta!

Bakri dhe kromi,
stofi m'i mirë
i thanë zërit
në shkretëtirë:

— Harro, moj mushkë,
ti Valarenë...
Në Shqipëri
shpresat t'u prenë!...

REVOLUCIONI KULTURAL-PROLETAR

Ndër dhoma t'errta si vetë nata,
ndër ethe Londra, Madridi, Boni,
Moska, Varshava dhe Xhakarta,
Roma, Berlini e Uashingtoni;
me teletajpe hallet i qajnë:
«Në Kin' të Kuqe një arm' e re!!
S'është' ajo bombë, atom s'përmban,
por të rrëzoka shakull përdhe;
dhe paska rreze të gjat' veprimi,
nuk pyetka detet e largësinë,
i rënka botës si vetëtimë
djegka armiqtë vrimë më vrimë.

Me val' të shkurtra, të mesme, t'gjata,
me lepur n'bark Londra e Boni,
me shpirt ndër dhëmbë Moska, Xhakarta,
me gjak të ngrirë Uashingtoni.

Vërtet skuq fort çdo rrugë e mur,
n'Shangaj, Nankin, Hanxhou, Pekin,

kudo t'zë syri një det flamuj,
nën qiellin të kaltër, që bukur ndrin.

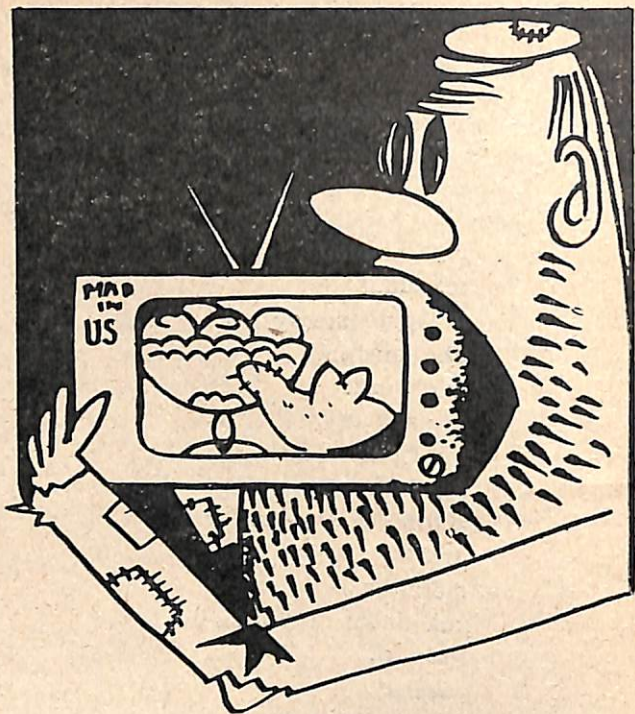
Si diell i kuq, çdo proletari
i ndriçon udhën kjo armë e re,
tigrat prej letre po i djeg zjarri,
diellin dot shosha nuk e ze.

HA REKLAMAT!

(Zemërgjerësi amerikane)

Nga xhamat
reklamat
ia bëjnë me sy:
dhe mishin,
dhe vezët
ai sheh aty.
Pa fjalë,
ngadalë
fillon të largohet;
uritur,
mërzitur
nuk di ku drejtohet.
Pronari,
pazarit
fodull shkon e vjen:
— Ti punë
tek unë
vërtet nuk po gjen;
po fama,
reklama
e ime t'ushqen;

Shikoi,
shijoi
reklamat e mia:
N'dollarë
jan' larë,
harrohet uria!

PASQYRA E LËNDËS

Jam njeri me intelekt	3
Arroganti	6
Qulli, Sulo Qulli	8
Nuk është detyra ime	9
Kur vjen inspektori	10
Profesioni im	12
Nxënësi plak	14
Vetëm pesë minuta!.. ..	17
Reciproke	18
Teli në urof	20
Kursimet dhe Xheloja	21
Izmave	23
Peshku i shoqëruar	24
Si bëhet çasti orë	25
Dhëndurë pa nuse	27
Më shtatë fiks	28
Ankimet e qytetit	29
Shurdhmemeci në rrugë	30
Halli i Klajdit	31
Velo Çorba	32
Zylua dhe byrazeri	33
Jo, për nder!.. ..	34
Rushiti dhe Ajnshtajni	35
Dëmin përgjysmë!	36

Lumani në mes të arsimtarëve	39
Kryeservili	40
Dërrasa e Faslliut	42
Ujdi me leverdi	44
Rrëzokan qiellin	46
Ngushëllim	47
Pa kursim	49
Shqiptari i ri	50
Me radhë	53
Në pavijonin e Shqipërisë	54
Revolucioni kultural-proletar	55
Ha reklamat!	57